DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

Rok XXVI | Warszawa, dnia 30 czerwca 1949 r. | Nr 9

TREŚĆ:

DZIAŁ OGÓLNY.

226

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 14 czerwca 1949 r. o organizacji wewnętrznej Departamentu Kontroli w Ministerstwie Komunikacji.

Powołując się na zarządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1949 r. o organizacji i funkcjonowaniu kontroli wewnętrznej w M. K. oraz w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach podległych, wydane w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli zarządzam:

§ 1.

1. Praca w zakresie kontroli w Departamencie Kontroli odbywa się w zespołach kontrolnych prowadzonych przez starszych inspektorów kontroli.
2. Zakres działania starszych inspektorów prowadzących zespoły kontrolne, ustala dyrektor Departamentu Kontroli, według podziału przedmiotowego i rodzajowego.
3. Dla przeprowadzania poszczególnych kontroli wyznaczeni są planowo lub doraźnie starsi inspektorzy i inspektorzy kontroli, którzy w zależności od przedmiotu lub rodzaju kontroli podlegają służbowo starszemu inspektorowi kontroli, prowadzącemu właściwy zespół kontrolny.
4. W skład zespołów kontrolnych mogą wchodzić nadto referenci kontroli.

§ 2.

1. W skład Departamentu Kontroli wchodzi Wydział Ogólny.
2. Do zakresu działania Wydziału Ogólnego należy: planowanie kontroli i analiza wyników kontroli w resorcie komunikacji, w szczególności opracowywanie planów kontroli i sprawozdań z działalności Departamentu Kontroli oraz sprawozdań ogólnych z wyników kontroli wewnętrznej; opracowywanie wniosków i opinii w sprawach organizacji kontroli wewnętrznej resortu komunikacji; opracowywanie instrukcji w zakresie kontroli wewnętrznej; zapewnianie Departamentowi Kontroli oraz innym organom kontroli wewnętrznej aktualnych zarządzeń, okólników, instrukcyj i norm, których wykonanie ma być kontrolowane; opracowywanie wniosków i opinii w sprawach obsady personalnej organów kontroli wewnętrznej; organizowanie zjazdów, odpraw i sprawy instruowania organów kontroli wewnętrznej; sprawy programowego szkolenia inspektorów kontroli; załatwianie spraw osobowych, gospodarczych oraz kancelaryjnych Departamentu Kontroli.

§ 3.

Zastępstwo i pomoc dyrektora Departamentu Kontroli w kierowaniu Departamentem reguluje osobne zarządzenie Ministra Komunikacji.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1949 r.

Nr O. U. 03-2-49.

227

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 7 czerwca 1949 r. w sprawie korespondencji Ministerstwa Komunikacji z DOKP.

Na liczne zapytania Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że poszczególne Departamenty, Biura i Samodzielne Wydziały MK, korespondując zasadniczo z Dyrekcją Generalną K. P. mogą kierować pisma bezpośrednio do DOKP w pilnych sprawach o charakterze informacyjnym, z jednoczesnym przesłaniem Dyrekcji Generalnej odpisów takich pism.

Nr O. U. 1-3-49.

228

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 maja 1949 r. w sprawie klasy przejazdów w ramach „Przepisów Nr A6" pracowników przedsiębiorstwa PKP oraz osób, pobierających z funduszów przedsiębiorstwa PKP zaopatrzenie emerytalne, wdowie lub sieroce.

Na podstawie § 13 pkt. 3) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa PKP (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) oraz § 49 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1946 r. o zaopatrzeniu emerytalnym i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „PKP" (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 231), w brzmieniu późniejszych zmian, zarządzam co następuje:

§ 1.

Pracownikom i emerytom przedsiębiorstwa PKP, ich rodzinom i domownikom oraz pozostałym po pracownikach lub emerytach PKP wdowom i sierotom, przysługują uprawnienia do klasy przejazdów w ramach „Przepisów Nr A6 o przejazdach i przewozach ulgowych na PKP i ich rodzin" (Dz. Urz. M. K. z 1930 r. Nr 1, poz. 3) przy uwzględnieniu następujących zasad:

1) znosi się prawo przejazdu w klasie pierwszej (dowolnej), z wyjątkiem przypadków, określonych w pkt. 2;

2) pracownicy, którzy otrzymują uposażenie według 5 lub wyższej grupy uposażenia pracowników przedsiębiorstwa PKP, korzystają przy wyjazdach służbowych zagranicę z przejazdów w klasie pierwszej (dowolnej) na podstawie zaświadczeń oraz imiennych biletów bezpłatnych na przejazd jednorazowy;

3) prawo przejazdu w klasie drugiej przysługuje pracownikom, którzy otrzymują uposażenie według 9 lub wyższej grupy uposażenia pracowników przedsiębiorstwa PKP przy uwzględnieniu przepisów pkt 5) i 6);

4) prawo przejazdu w klasie trzeciej przysługuje pracownikom, którzy otrzymują uposażenie według 10 lub niższej grupy uposażenia pracowników przedsiębiorstwa PKP;

5) pracownikom, otrzymującym na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa PKP (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) dodatki wyrównawcze do 9 lub wyższej grupy uposażenia pracowników przedsiębiorstwa PKP, przysługuje zasadniczo prawo przejazdu w klasie trzeciej z tym, że przy wyjazdach służbowych mogą im być wydawane bilety na przejazd w klasie drugiej;

6) w razie obniżenia grupy uposażenia pracownikowi przysługuje prawo przejazdu w klasie, przywiązanej do obniżonej grupy uposażenia;

7) były pracownik, pobierający z funduszów przedsiębiorstwa PKP zaopatrzenie emerytalne, ma prawo przejazdu:

   a) w klasie drugiej, jeżeli w dniu rozwiązania z nim stosunku służbowego przysługiwało mu prawo przejazdu w klasie pierwszej lub drugiej,

   b) w klasie trzeciej, jeżeli w dniu rozwiązania z nim stosunku służbowego przysługiwało mu prawo przejazdu w klasie trzeciej;

8) rodzina pracownika (b. pracownika) ma prawo przejazdu w klasie przysługującej pracownikowi (b. pracownikowi);

9) osoby, pobierające z funduszów przedsiębiorstwa PKP zaopatrzenie wdowie lub sieroce z tytułu prawa pochodnego po zmarłym pracowniku (b. pracowniku) mają prawo przejazdu:

   a) w klasie drugiej, jeżeli pracownikowi (b. pracownikowi) przysługiwało w dniu śmierci prawo przejazdu w klasie pierwszej lub drugiej,

   b) w klasie trzeciej, jeżeli pracownikowi (b. pracownikowi) przysługiwało w dniu śmierci prawo przejazdu w klasie trzeciej.

10) domownikom, tj. pomocnicom domowym i piastunkom dzieci do lat 10 pracowników oraz pracownicom domowym b. pracowników, pobierających z funduszów przedsiębiorstwa PKP zaopatrzenie emerytalne, przysługuje prawo przejazdu w klasie trzeciej na podstawie zaświadczeń, uprawniających do nabycia w kasie biletowej kolejowego biletu zniżkowego; również przy przejazdach domowników w przypadkach przyjęcia, przeniesienia lub zwolnienia pracownika ze służby, z wyjątkiem przypadków zwolnienia ze służby za karę, należy wydawać dla domowników imienne bilety na przejazd jednorazowy w klasie trzeciej; natomiast nie przysługuje piastunkom prawo przejazdu na podstawie biletów jednorazowych formatu książeczkowego w tej klasie co i rodzinie pracownika w razie przejazdu z dziećmi do lat 10;

11) pracownikom państwowym M. K., lub P. I. H. M., mianowanym pracownikami przedsiębiorstwa PKP, przysługuje klasa przejazdu w zależności od posiadanej grupy uposażenia pracowników przedsiębiorstwa PKP.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą:

§ 6 „Przepisów Nr A6 o przejazdach ulgowych na PKP dla pracowników PKP i ich rodzin“ (Dz. Urz. M. K. z 1930 r. Nr 1, poz. 3) w części dotyczącej: wydawania wspólnych biletów na przejazd jednorazowy, wystawianych dla pracownika, jego rodziny i domowników w razie przyjęcia, przeniesienia lub zwolnienia pracownika ze służby oraz korzystania przez domownika (piastunkę) z przejazdu na podstawie biletów jednorazowych łącznie z rodziną w razie przejazdu z dziećmi do lat 10; § 15 „Przepisów Nr A6“; ust. 13 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 9 lutego 1933 r. Nr P. U. III-62-21, w sprawie zaopatrywania pracowników w bezpłatne bilety jednorazowe (Dz. Urz. M. K. Nr 4, poz. 30) w części dotyczącej biletów, uprawniających do przejazdu pierwszą klasą i ust. 16 tegoż rozporządzenia w części dotyczącej odbywania przez piastunkę podróży na podstawie biletu jednorazowego formatu książkowego; pkt. 6) zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 5 czerwca 1945 r. Nr Pers. 2-2693-45, w sprawie ulgowych przejazdów i przewozów pracowników PKP i ich rodzin, oraz zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 grudnia 1948 r. Nr Pers. 2-430-1-48, w sprawie klasy przejazdów w ramach „Przepisów Nr A6“ pracowników przedsiębiorstwa PKP oraz osób, pobierających z funduszów przedsiębiorstwa PKP zaopatrzenie emerytalne, wdowie lub sieroce (Dz. Urz. M. K. z 1949 r. Nr 1, poz. 8), jak również postanowienia odnośnych zarządzeń Ministerstwa Komunikacji uregulowane odmiennie niniejszym zarządzeniem.

Nr P. U. IX. 430—29-49.

229

Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 31 maja 1949 r. w sprawie klasy przejazdów w ramach „Przepisów Nr A6“ pracowników przedsiębiorstwa PKP, zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, osób pobierających z funduszów przedsiębiorstwa PKP odszkodowanie za nieszczęśliwe wypadki lub renty albo inne świadczenia emerytalne, uczniów warsztatów kolejowych oraz studentów i uczniów, odbywających na PKP praktykę wakacyjną.

W odniesieniu do klasy przejazdów w ramach „Przepisów Nr A6 o przejazdach i przewozach ulgowych na PKP dla pracowników PKP i ich rodzin“ (Dz. Urz. M. K. z 1930 r. Nr 1, poz. 3) pracowników przedsiębiorstwa PKP, zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, osób pobierających z funduszów przedsiębiorstwa PKP odszkodowanie za nieszczęśliwe wypadki lub renty albo inne świadczenia emerytalne, uczniów warsztatów kolejowych oraz studentów i uczniów, odbywających na PKP praktykę wakacyjną, ma analogiczne zastosowanie zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 maja 1949 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 9, poz. 229) w sprawie klasy przejazdów w ramach „Przepisów Nr A6“ pracowników przedsiębiorstwa PKP. oraz osób. pobierających z funduszów przedsiębiorstwa PKP, zaopatrzenie emerytalne, wdowie lub sieroce, a w szczególności przepisy:

1) § 1 pkt 1), 2), 3), 4), 5), 6), 8), 10) i 11) oraz § 2 wymienionego zarządzenia — do umownych - stałych pracowników przedsiębiorstwa PKP, przy czym pracownicy umownistali, otrzymujący wynagrodzenie umowne miesięczne lub dniówkowe, określone ryczałtowo, mają prawo przejazdu w tej klasie, która przysługuje pracownikom, równorzędnym pod względem spełnianych czynności służbowych, a otrzymującym uposażenie (wynagrodzenie) według grup uposażenia pracowników przedsiębiorstwa PKP; za podstawę do określenia klasy przejazdu pracownika, otrzymującego wynagrodzenie ryczałtowe, przyjmuje się niższą podstawową) grupę uposażenia, spośród dwóch grup uposażenia, określonych dla poszczególnych stanowisk w schemacie etatowych stanowisk pracowników przedsiębiorstwa PKP (Dz. Urz. M. K. z 1945 r. Nr 6, poz. 83);
2) § 1 pkt. 4) i 8) oraz § 2 wymienionego zarządzenia — do sezonowych pracowników przedsiębiorstwa PKP;
3) § 1 pkt. 1), 7), 8) i 10) oraz § 2 wymienionego zarządzenia — do byłych pracowników pobierających z funduszów przedsiębiorstwa PKP renty lub odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki z tytułu zatrudnienia, dary z łaski albo inne świadczenia emerytalne;
4) § 1 pkt. 1) i 9) oraz § 2 wymienionego zarządzenia — do osób, pobierających z funduszów przedsiębiorstwa PKP renty lub odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki, dary z łaski albo inne świadczenia emerytalne z tytułu prawa pochodnego po zmarłych pracownikach lub byłych pracownikach oraz
5) § 1 pkt. 4) i § 2 wymienionego zarządzenia — do uczniów warsztatów kolejowych oraz studentów i uczniów, odbywających na PKP praktykę wakacyjną.

Nr P. U. IX-430-30-49.

230

Okólnik Ministra Komunikacji z dnia 31 maja 1949 r., w sprawie klasy przejazdów w ramach „Przepisów Nr A6“ pracowników państwowych i emerytów M. K. i P. I. H. M. ich rodzin i domowników oraz pozostałych wdów i sierot po pracownikach państwowych i emerytach M. K. i P.I.H.M.

W odniesieniu do klasy przejazdów w ramach „Przepisów Nr A6 o przejazdach i przewozach ulgowych na PKP dla pracowników PKP i ich rodzin“ (Dz. Urz. M. K. z 1930 r. Nr 1, poz. 3) pracowników państwowych i emerytów M. K., i P.I.H.M., ich rodzin i domowników oraz pozostałych wdów i sierot po pracownikach państwowych i emerytach M. K. i P.I.H.M. ma analogiczne zastosowanie zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 31 maja 1949 r. Dz. Urz. M. K. Nr 9, poz. 229 w sprawie klasy przejazdów w ramach „Przepisów Nr A6“ pracowników przedsiębiorstwa PKP oraz osób, pobierających z funduszów przedsiębiorstwa PKP zaopatrzenia emerytalne, wdowie lub sieroce, a w szczególności przepisy:

1) § 1 pkt 1) oraz § 2 wymienionego zarządzenia — do osób, objętych niniejszym okólnikiem, z wyjątkiem, przypadków określonych poniżej w pkt. 2);
2) § 1 pkt. 2) oraz § 2 wymienionego zarządzenia — do pracowników państwowych (stałych, prowizorycznych i kontraktowych), którzy otrzymują uposażenie (wynagrodzenie) według VII lub wyższej grupy uposażenia pracowników państwowych;
3) § 1 pkt. 3) oraz § 2 wymienionego zarządzenia — do pracowników państwowych (stałych, prowizorycznych i kontraktowych), którzy otrzymują uposażenie (wynagrodzenie) według IX lub wyższej grupy uposażenia pracowników państwowych;
4) § 1 pkt. 4) oraz § 2 wymienionego zarządzenia — do pracowników państwowych (stałych, prowizorycznych i kontraktowych), którzy otrzymują uposażenie (wynagrodzenie) według X lub niższej grupy uposażenia pracowników państwowych;
5) § 1 pkt. 6) oraz § 2 wymienionego zarządzenia — do pracowników państwowych, którym obniżono grupy uposażenia;

6) § 1 pkt. 7) oraz § 2 wymienionego zarządzenia — do emerytów (M. K., i P. I. H. M.), pobierających ze Skarbu Państwa zaopatrzenie emerytalne lub dar z łaski);

7) § 1 pkt. 8) oraz § 2 wymienionego zarządzenia — do rodzin pracowników (emerytów) M. K. i P. I. H. M.;

8) § 1 pkt. 9) oraz § 2 wymienionego zarządzenia — do wdów i sierot, pobierających ze Skarbu Państwa świadczenia emerytalne z tytułu prawa pochodnego po zmarłych pracownikach (b. pracownikach) państwowych M. K., lub P. I. H. M.;

9) § 1 pkt. 10) oraz § 2 wymienionego zarządzenia do domowników, tj. pomocnic domowych i piastunek dzieci do lat 10 pracowników państwowych M. K. i P. I. H. M. oraz do pomocnic domowych emerytów M. K. i P. I. H. M.;

10) § 1 pkt. 11) oraz § 2 wymienionego zarządzenia—do pracowników przedsiębiorstwa PKP mianowanych pracownikami państwowymi M. K. lub P. I. H. M., którym przysługuje klasa przejazdu w zależności od posiadanej grupy uposażenia pracowników państwowych;

11) pracownicy państwowi, otrzymujący wynagrodzenie umowne miesięczne lub dniówkowe, określone ryczałtowo, mają prawo przejazdu w tej klasie, która przysługuje pracownikom państwowym, równorzędnym pod względem spełnianych czynności służbowych, a otrzymującym uposażenie (wynagrodzenie) według grup uposażenia pracowników państwowych; za podstawę do określenia klasy przejazdu pracownika państwowego, otrzymującego wynagrodzenie ryczałtowe, przyjmuje się podstawową grupę uposażenia spośród grup, określonych dla poszczególnych stanowisk w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych i zaszeregowania do grup uposażenia pracowników państwowych, podlegających ustawie o państwowej służbie cywilnej oraz pracowników samorządowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 92).

Nr P. U. IX-430-30-49.

231

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 30 maja 1949 r. o ustaleniu stanowisk etatowych w służbie kolei wąskotorowych przedsiębiorstwa PKP.

Na podstawie § 10 ust. 12 i § 103 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o służbie w przedsiębiorstwie PKP (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 299) oraz §§ 6 i 44 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przdsiębiorstwa PKP (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) zarządza się co następuje:

§ 1.

W schemacie etatowych stanowisk pracowników przedsiębiorstwa PKP, stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 31 maja 1946 r. o ustaleniu w przedsiębiorstwie PKP stanowisk etatowych, ich hierarchii i zaliczeniu do grup uposażenia (Dz. Urz. M. K. Nr 6, poz. 83) wprowadza się nastepujące zmiany:

1) zamiast dotychczasowych stanowisk w służbie kolei wąskotorowych ustala się następujące stanowiska:

(Tabelka do poz. 231)

Nr. porz.	Dział służby	Stanowisko służbowe ustalone na podstawie § 10 ust. (12) i § 103 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2/XI. 1945 r. o służbie w przedsiębiorstwie P. K. P. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 299)	Grupa uposażenia	Szczególne warunki mianowania na dane stanowisko:
1	2	3	4	5
1	Służba kolei wąskotorowych	naczelnik służby k. w.	2—3	zajmowanie stanowiska określonego przepisami organizacyjnymi
2	„	zastępca naczelnika służby k. w.	3—4	zajmowanie stanowiska określonego przepisami organizacyjnymi
3	„	kierownik działu k. w.	4—5	„ „
4	„	starszy kontroler k. w.	4—5	jedno stanowisko w okręgu dyrekcji, w której jest wyodrębniona służba kolei wąskotorowych
5	„	naczelnik zarządu I kl. k. w.	4—5	zajmowanie stanowiska określonego przepisami organizacyjnymi

Nr. porz.	Dział służby	Stanowisko służbowe ustalone na podstawie § 10 ust. (12) i § 103 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2/XI. 1945 r. o służbie w przedsiębiorstwie P. K. P. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 299)	Grupa uposażenia	Szczególne warunki mianowania na dane stanowisko:
1	2	3	4	5
6	Służba kolei wąskotorowych	naczelnik warsztatów k. w.	4—5	zarząd warsztatami ustanowionymi jako jednostka służbowa, podległa bezpośrednio d. o. k. p.
7	„	kontroler ruchowo-handlowy k. w.	5—6	jedno stanowisko na 200—300 km linii eksploatacyjnej
8	„	kontroler mechaniczny k. w.	5—6	jedno stanowisko na co najmniej 6 samodzielnych parowozowni k. w. i warsztatów k. w.
9	„	kotroler drogowy k. w.	5—6	jedno stanowisko na co najmniej 200 km. linii eksploatacyjnej,
10	„	kontroler elektrotechniczny k.w.	5—6	„ „
11	„	naczelnik zarządu II kl. k. w.	5—6	zajmowanie stanowiska określonego przepisami organizycjnymi,
12	„	zastępca naczelnika zarządu I kl. k. w.	5—6	w zależności od miejscowych warunków pracy zarządu I kl. k. w . może być obsadzoae jedno stanowisko na zarząd I kl. k. w.
13	„	zastępca naczelnika warsztatów k. w.	5—6	jedno stanowisko w warsztatach zatrudniających ponad 200 pracowników,
14	„	zawiadowca stacji I kl. k. w.	6—7	zarząd stacją I kl. k. w. (stacją dyspozycyjną), zawiadywanie stacjami trakcyjnymi, posterunkami ruchu, agencjami kolejowymi, przystankami osobowymi i ładowniami należącymi do stacji dyspozycyjnej, oraz instruowanie pracowników z odcinków stacji dyspozycyjnej,
15	„	zawiadowca parowozowni I kl. k. w.	6—7	zarząd parowozownią I kl. k.w. mającą co najmniej piętnaście czynnych parowozów i warsztat naprawczy, którym kieruje zawiadowca parowozowni,
16	„	zawiadowca zasobowni głównej III kl. k. w.	6—7	zajmowanie stanowiska określonego przepisami organizacyjnymi,
17	„	zawiadowca stacji II kl. k. w.	7—8	zarząd stacją II kl. k. w. (stacją dyspozycyjną o mniejszym zakresie niż na stacji I kl. k. w.), zawiadywanie stacjami trakcyjnymi, posterunkami ruchu, agencjami kolejowymi, przystankami osobowymi i ładowniami, należącymi do stacji dyspozycyjnej, oraz instruowanie pracowników z odcinków stacji dyspozycyjnej,

Nr. porz.	Dział służby	Stanowisko służbowe ustalone na podstawie § 10 ust. (12) i § 103 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2/XI. 1945 r. o służbie w przedsiębiorstwie P. K. P. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 299)	Grupa uposażenia	Szczególne warunki mianowania na dane stanowisko:
1	2	3	4	5
18	Służba kolei wąskotorowych	zawiadowca parowozowni II kl. k. w.	7—8	zarząd parowozownią II kl. k.w. mającą co najmniej 6 czynnych parowozów i warsztat naprawczy, którym kieruje zawiadowca parowozowni,
19	"	kierownik kasy manipulacyjnej k. w.	7—8	zarząd kasą stacyjną k. w. ustanowioną jako jednostka organizacyjna.
20	"	dyspozytor ruchu k. w.	7—8	kierownictwo ruchem pociągów i dysponowanie taborem w zarządzie I kl. k. w.
21	"	dyspozytor parowozowni k. w.	7—8	jedno stanowisko na co najmniej 20 pracowników służby trakcyjnej w parowozowni k. w. z tym, że ogólna liczba stanowisk dyspozytorów parowozowni k. w. zależy od przeciętnie wykonywanych czynności dyspozytora w danej parowozowni k. w. przy zastosowaniu norm i współczynników pracy, określonych w przepisach o czasie pracy dla dyspozytorów,
22	"	zawiadowca pomocniczych warsztatów k. w.	7—8	zarząd pomocniczymi warsztatami k. w., ustanowionymi jako wykonawcza jednostka służbowa,
23	"	kierownik robót warsztatów k. w.	7—8	kierownictwo sekcją w warsztatach k.w., ustanowionych jako jednostki służbowe,
24	"	zawiadowca odcinka drogowego I kl. k. w.	7—8	zarząd odcinkiem drogowym I kl. k. w.
25	"	zawiadowca zasobowni głównej IV kl. k. w.	7—8	zajmowanie stanowiska określonego przepisami organizacyjnymi,
26	"	zastępca zawiadowcy parowozowni I kl. k. w.	7—8	jedno stanowisko w parowozowni I kl. k. w.
27	"	zastępca zawiadowcy zasobowni głównej III kl. k. w.	7—8	jedno stanowisko w zasobowni głównej III kl., jeżeli zostało ono unormowane,
28	"	sternik promu k. w.	7—8	ilość stanowisk zależy od potrzeby utrzymania ciągłości pracy w ciągu doby,
29	"	zawiadowca stacji III kl. k. w.	8—9	zarząd stacją III kl. k. w. tj. stacją pośrednią lub końcową o silniejszym ruchu pociągów i służbie handlowej,
30	"	dyżurny ruchu I kl. k. w.	8—9	stanowisko awansowe dla dyżurnych ruchu II kl. k. w. na stacjach I kl. k. w.

Nr. porz.	Dział służby	Stanowisko służbowe ustalone na podstawie § 10 ust. (12) i § 103 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2/XI. 1945 r. o służbie w przedsiębiorstwie P. K. P. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz 299)	Grupa uposażenia	Szczegółowe warunki mianowania na dane stanowisko:
1	2	3	4	5
31	Służba kolei wąskotorowych	maszynista parowozu I kl. k. w.	8—9	stanowisko awansowe dla maszynisty parowozu II kl. k.w.
32	"	maszynista wagonu motorowego k. w.	8—9	ilość stanowisk zależy od ilości pracogodzin, wypośrodkowanych z rozkładów jazdy,
33	"	maszynista promu k. w.	8—9	ilość stanowisk zależy od potrzeby utrzymania ciągłości pracy w ciągu doby,
34	"	przodownik rzemieślników k.w.	8—9	liczba przodowników rzemieślników zależy od liczby drużyn (zespołów pracy) rzemieślniczych wymagających przodowników,
35	"	rzemieślnik specjalista k. w.	8—9	jako rzemieślników specjalistów uważa się rzemieślników wyróżniających się szczególnymi kwalifikacjami zawodowymi i służbowymi; liczba rzemieślników specjalistów nie może przekraczać 30% liczby rzemieślników danego zawodu,
36	"	zawiadowca odcinka drogowego II kl. k. w.	8—9	zarząd odcinkiem drogowym II kl. k. w.
37	"	rewizor pociągów k. w.	8—9	liczba rewizorów pociągów zależy od ilości pociągokilometrów wykonanych przez pociągi pasażerskie, przyjmując na jednego rewizora 500.000 pociągo-km. rocznie,
38	"	kasjer towarowy k. w.	8—9	jedno stanowisko na wykonywanie wszystkich czynności przy co najmniej 24 przesyłkach towarowych na dobę,
39	"	taksator k. w.	8—9	jedno stanowisko przy wykonywaniu wszystkich czynności przy co najmniej 24 przesyłkach towarowych na dobę,
40	"	zawiadowca składnicy głównej k. w.	8—9	zajmowanie stanowiska określonego przepisami organizacyjnymi,
41	"	zawiadowca elektrowni k. w.	8—9	zarząd elektrownią, ustanowioną, jako osobna jednostka służbowa,
42	"	monter sygnalizacji I kl. k. w.	8—9	stanowisko awansowe dla monterów sygnalizacji II kl. k.w.
43	"	elektromonter I kl. k. w.	8—9	stanowisko awansowe dla elektromonterów II kl. k. w.
44	"	dyżurny ruchu II kl. k. w.	9—10	stanowiska dyżurnych ruchu na stacjach II i III kl. k.w.; liczba stanowisk zależy od zapotrzebowania pracowników obliczonego wg. norm pracy,

Nr. porz.	Dział służby	Stanowisko służbowe ustalone na podstawie § 10 ust. (12) i § 103 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2/XI. 1945 r. o służbie w przedsiębiorstwie P. K. P. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 299)	Grupa uposażenia	Szczególne warunki mianowania na dane stanowisko:
1	2	3	4	5
45	Służba kolei wąskotorowych	kierownik pociągu k. w.	9—10	ilość stanowisk zależy od ilości drużyno - godzin pracy, wypośrodkowanych w rozkładach jazdy,
46	"	zawiadowca stacji handlowej k. w.	9—10	zarząd stacją handlową,
47	"	maszynista parowozu II kl. k.w.	9—10	ilość stanowisk zależy od ilości parowozo - godzin pracy wypośrodkowanych z rozkładów jazdy,
48	"	kierowca drezyny motorowej k. w.	9—10	liczba stanowisk zależy od liczby drezyn motorowych,
49	"	maszynista elektrowni k. w.	9—10	liczba stanowisk zależy od zapotrzebowania pracowników, obliczonego na podstawie norm pracy,
50	"	monter sygnalizacji II kl. k. w.	9—10	liczba stanowisk zależy od zapotrzebowania pracowników obliczonego na podstawie norm pracy,
51	"	elektromonter II kl. k. w.	9—10	" "
52	"	rewident wagonów k. w.	9—10	jedno stanowisko na 250 rewidowanych osi z równoczesnym smarowaniem i dokonywaniem drobnych napraw w ciągu doby,
53	"	starszy rzemieślnik k. w.	9—10	stanowisko awansowe dla rzemieślników, posiadających co najmniej 10 lat służby kolejowej i dobrą kwalifikację służbową,
54	"	starszy magazynier zasobów k. w.	9—10	na stanowiska starszych magazynierów zasobów k. w. mogą być mianowani pracownicy kierujący działami zasobowni głównych,
55	"	telegrafista (telefonista) k. w.	10—11	liczba stanowisk zależy od przeciętnie dokonywanych czynności telegrafisty (telefonisty) na danej stacji przy zastosowaniu norm i współczynników pracy, określonych przepisami o czasie pracy dla telegrafistów (telefonistów),
56	"	kasjer biletowo - bagażowy k. w.	10—11	ilość stanowisk zależy od jednostek pracy wypośrodkowanych wg. obowiązujących mierników,
57	"	konduktor k. w.	10—11	liczba stanowisk zależy od ilości drużyno - godzin pracy, wypośrodkowanych z rozkładów jazdy,

Nr. porz.	Dział służby	Stanowisko służbowe ustalone na podstawie § 10 ust. (12) i § 103 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2/XI. 1945 r. o służbie w przedsiębiorstwie P. K. P. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 299)	Grupa uposażenia	Szczególne warunki mianowania na dane stanowisko:
1	2	3	4	5
58	Służba kolei wąskotorowych	nastawniczy k. w.	10—11	liczba stanowisk zależy od zapotrzebowania pracowników, obliczonego na podstawie norm pracy,
59	„	ustawiacz k. w.	10—11	liczba stanowisk zależy od ustalonej ilości godzin pracy manewrowej w ciągu doby,
60	„	zwrotniczy I kl. k. w.	10—11	stanowisko awansowe dla zwrotniczych II kl. k. w., pełniących stale służbę zwrotniczych na stacjach I kl. k. w.,
61	„	magazynier handlowy k. w.	10—11	liczba stanowisk zależy od jednostek pracy wypośrodkowanych wg. obowiązujących mierników,
62	„	torowy k. w.	10—11	jedno stanowisko na każdą działkę drogową,
63	„	maszynista stałych maszyn k.w.	10—11	ilość stanowisk zależna jest od ciągłości pracy w ciągu doby,
64	„	pomocnik maszynisty parowozu k. w.	10—11	ilość stanowisk zależna jest od ilości parowozo - godzin pracy wypośrodkowanych z rozkładów jazdy,
65	„	rzemieślnik k. w.	10—11	na stanowiska rzemieślników mogą być mianowani pracownicy, którzy wykonują w ciągu całego roku bez przerwy roboty wchodzące w zakres danego rzemiosła,
66	„	magazynier zasobów k. w.	10—11	ilość stanowisk zależna jest od jednostek pracy wypośrodkowanych według obowiązujących mierników,
67	„	nadzorca przewozów k. w.	10—11	liczba stanowisk zależy od zapotrzebowania pracowników obliczonego na podstawie norm pracy,
68	„	hamulcowy k. w.	11—12	liczba stanowisk zależy od ilości drużyno-godzin wypośrodkowanych z rozkładów jazdy,
69	„	zwrotniczy II kl. k. w.	11—12	na stanowiska zwrotniczych II kl. k. w. mogą być mianowani pracownicy wykonujący stale służbę zwrotniczych na stacjach I, II i III kl.; liczba tych stanowisk zależy od zapotrzebowania pracowników ustalonego na podstawie norm pracy,
70	„	manewrowy k. w.	11—12	liczba stanowisk zależy od zapotrzebowania pracowników do wykonywania stałej służby manewrowej w ciągu całego roku,

Nr. porz.	Dział służby	Stanowisko służbowe ustalone na podstawie § 10 ust. (12) i § 103 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2/XI. 1945 r. o służbie w przedsiębiorstwie P. K. P. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 299)	Grupa uposażenia	Szczególne warunki mianowania na dane stanowisko:
1	2	3	4	5
71	Służba kolei wąskotorowych	palacz parowozu k. w.	11 — 12	na stanowiska palaczy parowozu k. w. mogą być mianowani pracownicy, zajmujący stanowiska pomocnika maszynisty k. w.,
72	„	palacz parowozowni k. w.	11 — 12	ilość stanowisk zależna jest od jednostek pracy wypośrodkowanych wg. obowiązujących mierników,
73	„	palacz stałych kotłów k. w.	11 — 12	ilość stanowisk zależy od liczby stałych kotłów, wymagających osobnej obsługi, oraz od ciągłości pracy przy wykonywaniu czynności palacza,
74	„	pomocnik rzemieślnika k. w.	11 — 12	na stanowiska pomocników rzemieślników mogą być mianowani przyuczeni pracownicy, wykonujący w ciągu całego roku bez przerwy pomocnicze roboty wchodzące w zakres danego rzemiosła.
75	„	magazynowy k. w.	11 — 12	ilość stanowisk zależna jest od jednostek pracy wypośrodkowanych wg. obowiązujących mierników,
76	„	dróżnik k. w.	11 — 12	na stanowiska dróżników k. w. mogą być mianowani pracownicy wykonujący stale służbę dróżników przy obsłudze przejazdów w poziomie i dużych mostów drewnianych, wymagających stałej obsługi przez osobnego pracownika; liczba tych stanowisk zależy od ilości dróżniko-godzin, wypośrodkowanych z rozkładów jazdy.

2) na str. 71 w rubryce 6 przy stanowisku „robotnik kwalifikowany", wymienionym pod Nr porz. 28, skreśla się w służbie kolei wąskotorowych wyrazy „hamulcowych, dróżników".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1949 r.

Nr P. U. I-31-6-49.

232

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 18 maja 1949 r. w sprawie zmiany Warunków technicznych dostawy wagonów osobowych Nr M 70.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

W § 17 ust. 3 Warunków technicznych dostawy wagonów osobowych Nr M 70 zatwierdzonych zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 12 grudnia 1948 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 24, poz. 428) skreśla się wyrazy „jak również koszty przewozu wagonu lub jego części wymiennych".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1949 r.

Nr MB 503-8-49.

DZIAŁ SAMOCHODOWY.

233

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 28 czerwca 1949 r. o kompetencjach w zakresie gospodarki pojazdami mechanicznymi w resorcie komunikacji nieprzeznaczonymi do publicznego przewozu osób i towarów.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

Prowadzenie gospodarki pojazdami mechanicznymi w resorcie komunikacji nieprzeznaczonymi do publicznego przewozu osób i towarów należy:

1) do Gabinetu Ministra — jeżeli idzie o pojazdy mechaniczne samego Ministerstwa Komunikacji;

2) do Państwowego Instytutu Hydrologiczno - Meteorologicznego, pod nadzorem Departamentu Samochodowego M. K. — jeżeli idzie o pojazdy mechaniczne tego Instytutu i podległych mu jednostek organizacyjnych;

3) do Dyrekcji P.B.P. „Orbis“ pod nadzorem Departamentu Samochodowego M. K. — jeżeli idzie o pojazdy mechaniczne tego przedsiębiorstwa;

4) do Centralnego Zarządu Przedsiębiorstw Robót Komunikacyjnych pod nadzorem Departamentu Samochodowego M. K. — jeżeli idzie o pojazdy mechaniczne tego Zarządu i nadzorowanych przezeń P.P.R.K.;

5) do kierownictw (dyrekcji) urzędów podległych bezpośrednio M. K. pod nadzorem właściwych departamentów M. K. i pod ogólnym nadzorem Departamentu Samochodowego M. K. — jeżeli idzie o pojazdy mechaniczne przydzielone tym urzędom i podległym jednostkom organizacyjnym;

6) do dyrekcji pozostałych przedsiębiorstw państwowych resortu komunikacji, pod nadzorem Dyrekcji Generalnej K. P. jeżeli idzie o pojazdy przedsiębiorstwa PKP, a pod bezpośrednim nadzorem właściwych fachowych departamentów jeżeli idzie o pojazdy mechaniczne przedsiębiorstw podległych ich nadzorowi, i pod ogólnym nadzorem Departamentu Samochodowego M. K.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 28 czerwca 1949 r. Równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 26 czerwca 1948 r. Nr I. 1-01-17-48 o przekazaniu gospodarki pojazdami mechanicznymi Departamentowi Mechanicznemu M. K.

Nr O.U-01-9-49.

DZIAŁ DRÓG WODNYCH.

234

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 czerwca 1949 r. w sprawie oddziałów P.P.R.K. Nr 3 — Roboty Wodne.

Decyzją z dnia 18 czerwca 1949 r. Nr O. U-06-1-49 Minister Komunikacji zatwierdził z natychmiastową ważnością utworzenie następujących oddziałów P. P. R. K. Nr 3 — „Roboty Wodne“.

Oddział Nr 1 w Krakowie,
Oddział Nr 2 w Warszawie,
Oddział Nr 3 w Poznaniu,
Oddział Nr 4 we Wrocławiu.

Nr O. U. 06-1-49.

DZIAŁ LOTNICTWA CYWILNEGO.

235

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 17 czerwca 1949 r. o zawiadowcach lotnisk (portów lotniczych) niekomunikacyjnych.

Na podstawie §§ 30 i 31 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 15 lutego 1934 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych i Spraw Wewnętrznych a częściowo również w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Opieki Społecznej, Spraw Zagranicznych oraz Przemysłu i Handlu o podziale lotnisk na kategorie oraz o warunkach zakładania, urządzania i korzystania z lotnisk i urządzeń pomocniczych (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 142) zarządzam co następuje:

§ 1.

1. Zawiadowcy lotnisk (portów lotniczych) na cywilnych lotniskach niekomunikacyjnych są powoływani i zwalniani przez właściwą terytorialnie wojewódzką władzę administracji ogólnej, za zgodą Ministerstwa Komunikacji, w przypadkach gdy Ministerstwo to powołanie zawiadowcy lotniska (portu lotniczego) uzna za potrzebne.

2. Na lotniskach niekomunikacyjnych państwowych lub pozostających w zarządzie państwowym zawiadowca lotniska (portu lotniczego) sprawuje zarząd tego lotniska oraz nadzór nad przestrzeganiem przepisów żeglugi powietrznej.

3. Na lotniskach niekomunikacyjnych prywatnych zawiadowca lotniska (portu lotniczego) sprawuje nadzór nad prawidłowym funkcjonowaniem i eksploatowaniem tego lotniska oraz nad przestrzeganiem przepisów żeglugi powietrznej.

§ 2.

1. Zawiadowcy lotnisk (portów lotniczych) niekomunikacyjnych, o których mowa w § 1 ust. 2, podlegają pod względem osobowym oraz służbowym (funkcjonalnym) wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

2. Zawiadowcy lotnisk (portów lotniczych) niekomunikacyjnych, o których mowa w § 1 ust. 3, podlegają pod względem osobowym oraz pod względem służbowym (funkcjonalnym) jako organa nadzorcze Ministerstwa Komunikacji w zakresie nadzoru nad żeglugą statków powietrznych i przestrzeganiem przepisów żeglugi powietrznej — wojewódzkiej władzy administracji ogólnej, przy czym jeżeli instytucja odpowiedzialna za zarząd i eksploatację danego lotniska przekaże zawiadowcy, za zgodą Ministerstwa Komunikacji, czynności administracyjne i eksploatacyjne, podlega on w tym zakresie pod względem służbowym (funkcjonalnym) tej instytucji.

§ 3.

Do zakresu i sposobu wykonywania służby przez zawiadowców lotnisk (portów lotniczych) niekomunikacyjnych ma odpowiednie zastosowanie Instrukcja stanowiąca załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 24 września 1948 r. o zawiadowcach portów lotniczych komunikacyjnych (Dz. Urz. M. K. Nr 15, poz. 318).

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr O. U-27-7-49.

DZIAŁ HYDROLOGICZNO - METEOROLOGICZNY.

236

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 17 czerwca 1949 r. w sprawie zmian w składzie Komitetu Hydrologiczno - Meteorologicznego.

W składzie Komitetu Hydrologiczno - Meteorologicznego (Dz. Urz. M. K. z 1947 r. Nr 13, poz. 236) wprowadzono następujące zmiany:

1) Przedstawicielem Ministerstwa Żeglugi został wyznaczony Ob. **Jan Sawicki;**

2) przedstawicielem Ministerstwa Leśnictwa został wyznaczony Ob. inż. **Jakub Tomanek;**

3) w miejsce zmarłego prof. dr. **Jana Blatona** wyznaczony został Ob. prof. dr. **Edward Stenz** — Uniwersytet Warszawski.

Nr O. U. 02-3-49.

TYTUŁY AKTÓW PRAWODAWCZYCH.

ogłoszonych w Dzienniku Ustaw R. P. i w Monitorze Polskim, dotyczących lub interesujących dział komunikacji.

237

Obwieszczenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 maja 1949 r. o ogłoszeniu jednolitych tekstów postępowania karnego i dekretu o postępowaniu doraźnym.

(p. Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 243 i 244).

238

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 5 maja 1949 r. o zaliczeniu radiomechaników lotniczych do kategorii pracowników umysłowych.

(p. Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 249).

239

Obwieszczenie Ministra Administracji Publicznej z dnia 10 maja 1949 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. o paszportach.

(p. Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 254).

240

Okólnik Nr 12 Prezesa Rady Ministrów w sprawie ogłoszeń przetargów na dostawy, roboty i usługi.

(p. Monitor Polski Nr A-33, poz. 489).

241

Zarządzenie Ministra Skarbu o odraczaniu wpłaty należności celnych i innych, przypadających od towarów, zgłoszonych do odprawy celnej przez ajencje celne Polskich Kolei Państwowych.

(p. Monitor Polski Nr A-33, poz. 490).

242

Okólnik Nr 13 Prezesa Rady Ministrów w sprawie zmiany godzin pracy w m. st. Warszawie.

(p. Monitor Polski Nr A-34, poz. 495).

243

Zarządzenie Ministra Skarbu wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sprawie częściowego lub całkowitego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń.

(p. Monitor Polski Nr A-34, poz. 496).

Adres Redakcji: Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Departament Organizacyjno-Prawny (Wydział Ustroju Komunikacji). Telefon wew. M. K. Nr 54-64.
Adres Administracji: Administracja Wydawnictw Min. Komunikacji, ul. Chałubińskiego 4. Konto czekowe P.K.O. Nr 1-653 — Telef. wew. M. K. Nr 337.

Do nabycia w Administracji Wydawnictw M. K., w składnicach taryfowych D. O. K. P. i C. B. T. i R. Z. w Bydgoszczy. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Warunki prenumeraty: Prenumerata wynosi w Kraju:
Kwartalnie 150 zł, półrocznie 300 zł, rocznie 600 zł. Cena każdego numeru zł 35.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Druk. Zakłady Graficzne P. K. P. Warszawa. Nakład 11.000. Zamówienie Nr 402 — B/83421.